

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB17

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB17", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006, s. 141. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb17-txt-shoot-id9f053878-56de-4827-943f-455b1ca63c08.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Det er psykologisk dybt, en Replik i *Emil* (i den Fortælling der hedder: *Emil og Sophie ell. de Eensomme*): jeg taler uafledigt om at tilgive (Sophie var blevet ham utro) uden at betænke, at den Fornærmede tilgiver ofte, men Fornærmeren aldrig.« Og hvorfor er det saa svært for Fornærmeren at tilgive? fordi det er saa svært at ydmyge sig under sin egen Skyld. Deraf det Had, hvormed Verden aldrig tilgiver - at have gjort Uret mod den Gode. - Dette har Rousseau forresten ikke forstaaet, thi Forklaringen Emil tilføier gjør Sætningen ubetydelig: »uden Tvivl har det været hendes Forsæt at tilføie mig alt det Onde hun har tilføiet mig. Ha, hvor maa hun ikke hade mig.« Men heri stikker Knuden slet ikke, den stikker i, at den Skyldige dog elsker sig selv for meget til ret angrende at kunne hade sig selv. For ganske at kunne tilgive maa den Skyldige uendeligt føle sin Skyld - ell. foretrækker han, at være vred paa den han gjorde Uret, ell. dog at flye ham, at undgaae hans Tilgivelse. At modtage den Forurettedes Tilgivelse er den Ydmygelse, han ikke kan taale - derfor tilgiver Fornærmeren aldrig.